

РЕШЕНИЕ

№ 6434

гр. София, 24.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 34 състав,
в публично заседание на 24.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мартин Аврамов

при участието на секретаря Ася Атанасова, като разгледа дело номер **4829** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от АПК във връзка с чл. 40, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация.

С. Т. В. обжалва мълчалив отказ на генералния директор на Държавно предприятие „Ръководство на въздушното движение” да предостави достъп до обществена информация, поискана със Заявление рег. № 33-00-12/21.02.2013 г.

Ответникът отрича основателността на оспорването.

Жалбата е допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване, а разгледана по същество е и основателна.

1. Предмет на искането за достъп по реда на ЗДОИ е информацията, свързана със задграничните командировки на ръководния състав на ДП „Р.” за 2012 г. с индивидуализираните в заявлението белези, общият размер на средствата, изплатени от предприятието за командировки в страната и за задгранични командировки за посочената година, както и размерът на заплатите на ген. директор, зам.-ген. директори, директорите на дирекции и други ръководни лица за 2012 г.

2. Съответно на правото да се поиска достъп до информация е задължението на органа да се произнесе с изрично решение, притежаващо реквизитите по чл. 34 или чл. 38 от ЗДОИ в зависимост от това дали искането за предоставяне на информация би било удовлетворено или са налице отрицателни материално-правни предпоставки, обосноваващи постановяването на отказ. Следователно мълчаливият отказ по ЗДОИ е недопустим (в този смисъл е и константната практика на Върховния административен

съд), а непризнането на генералния директор на ДП „Р.“ в случая подлежи на отмяна само на това основание. Мълчаливият отказ би бил законосъобразен по резултата си единствено, ако информацията, предмет на искането за достъп, е извън понятието за „обществена“, тъй като тогава за органа не би възникнало задължението да я предостави.

3. Обществена информация по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на държавните органи. Кръгът на задължените за предоставяне на достъп до информация субекти е очертан в чл. 3, ал. 1 и 2 от ЗДОИ – това са държавните органи и други публично-правни субекти, физически и юридически лица, които създават или съхраняват обществена информация. Правото на достъп до обществена информация по правило не е ограничено и възниква за всички граждани, тъй като им дава възможност да си съставят собствено мнение относно дейността на обвързаните със задължението за предоставяне на информацията субекти (чл. 4, ал. 1 във връзка с чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ). Чл. 9, ал. 1 от ЗДОИ разграничава два вида обществена информация – официална и служебна. Исканата в конкретния случай информация относно командировките на ръководния състав, средствата за тях и размерът на получаваните възнаграждения е свързана пряко или косвено с осъществяването на функциите на държавното предприятие, респ. с разходването на средства, поради което следва да бъде квалифицирана като служебна обществена информация по смисъла на чл. 11 от ЗДОИ. По хипотеза информацията се изготвя и съхранява в „администрацията“ на юридическото лице. Противно на тезата на ответника, информацията за размера на заплатите на лицата, заемащи посочените в заявлението длъжности, не е основание по чл. 2, ал. 4 от ЗДОИ да се изключи достъпа поради нарушаване на забраната за предоставяне на лични данни. Колизията между възможното засягане на личната сфера на ръководния състав и предоставянето на данните следва да бъде разрешена в полза на удовлетворяването на правото на достъп, което би довело до повишаване на прозрачността и отчетността на задължения субект като елементи от съдържанието на понятието за „надделяващ обществен интерес“ по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ. Отделен е и въпросът, че исканата информация би могла да бъде предоставена в обем и по начин, който да засегне в минимална степен индивидуализиращите съответния субект лични данни (по аналогия с чл. 31, ал. 4 от ЗДОИ).

4. Неоснователен е основният довод на ответната страна за непринадлежността ѝ към задължените субекти по чл. 3 от ЗДОИ. Държавното предприятие е юридическо лице по чл. 62, ал. 3 от ТЗ, което осъществява държавни функции по предоставяне на аеронавигационни услуги в обслужваното гражданско въздушно пространство на Република Б., част от имуществото му се предоставя от министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията, който е и негов орган на управление, упражнява правата на собственост на държавата в предприятието и назначава членовете на неговия управителен съвет, вкл. генералният директор – вж. съответно чл. 53, ал. 1 и 5, чл. 53а, ал. 1, т. 1, 53б, т. 1 и чл. 53в, ал. 1 от Закона за гражданското въздухоплаване. Посочените белези на предприятието го определят като публичноправен субект (организация) по смисъла на чл. 3, ал. 2, т. 1 във връзка с § 1, т. 4 от ДР на ЗДОИ.

Изложеното мотивира съда да отмени оспорения отказ и да върне преписката на

задължения субект по ЗДОИ за произнасяне по искането за предоставяне на достъп до обществена информация.

Воден от горното, Административен съд – София-град, II отделение, 34 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ отказа на генералния директор на Държавно предприятие „Ръководство на въздушното движение” да се произнесе по Заявление рег. № 33-00-12/21.02.2013 г. на С. Т. В. за достъп до обществена информация и ВРЪЩА преписката на органа за произнасяне съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: